

ဓမ္မခန္ဓာ (၅၄) လ (အလ် ကမရီ)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၃၇)၊ သုတ်ဒေသနာ (၅၅)ပါး။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၀၀}

၁။	اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿
	အချိန်နာရီသည် နီးကပ်လာနေ၏။ လလည်း ကွဲခြမ်းခဲ့ပြီ။ ^{၁၀၀၇}
၂။	وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿
	နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့ရလျှင် ကျောခိုင်းသွားကြလျက်၊ “ရေးဟောင်း မှော်ပညာပင် ဖြစ်၏။” ဟု ပြောကြ၏။
၃။	وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿
	သူတို့သည် ငြင်းဆန်ကြ၏။ ဆန္ဒရမက်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ အရေးအရာတိုင်းသည် ဖြေရှင်းရမည်သာတည်း။
၄။	وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ ﴿
	သူတို့ထံသို့ သတင်းဆင့်ပြန်ချက် မုချ ရောက်ရှိခဲ့ပြီ။ ၎င်းကို ကြောက်ရွံ့တားဆီးအပ်၏။
၅။	حِكْمَةً بِالْعَبَّةِ فَمَا تَعْنِ النَّذْرُ ﴿
	ရင့်သန်သော ဓမ္မသတ် ဖြစ်သော်လည်း သတိပေးချက်တိုင်းသည် ကံလုံပြည့်စုံခြင်း မရှိချေ။
၆။	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ﴿
	သို့ဖြစ်၍ သူတို့မှ လှည့်သွားလော့၊ ဖိတ်ခေါ်သူသည် အလုံးစုံ စစ်ဆေးခြင်းသို့ ဖိတ်ခေါ်သော နေ့ကာလ၌-
၇။	خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿
	မျက်စိမျက်နှာပျက်လျက် လွင့်ပျံနေသော နှံ့ကောင်များကဲ့သို့ သူတို့သည် သုတ်သန်တစ်စတို့မှ ထွက်လာရ၍-
၈။	مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسْرٍ ﴿
	ဖိတ်ခေါ်သူထံသို့ အလျှင်အမြန်ပြေးလာရလျက် ဖုံးကွယ်သူတို့က “ဤသည် ပြဿဒါးနေပင်တည်း။” ဟု ဆိုလတ္တံ့။
၉။	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿

(၁၀၀၇) ဤသုတ်တော်မှ **وَانْشَقَّ الْقَمَرُ** ဝင်ရောက်ကာလ ကမာဒရီ ဟူသော ဝါကျကို ဆရာတော် တစ်ချို့က လသည် နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့ပြီဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ဤဝါကျသည် လ ကွဲခြမ်းခဲ့ပြီဟု ဆို၍၊ နှစ်ခြမ်း၊ သုံးခြမ်း၊ လေးခြမ်း စသည်ဖြင့် ပြောဆို မထားပေ။ ဤသုတ်တော်၏ ဆိုလိုချက်များမှာ (၁) လ နတ်မင်းကို ကိုးကွယ်သော ဘာသာရေး အင်အားစုများ ပြုလဲသွားခဲ့ပြီ၊ ဓမ္မအစစ်အမှန်ကို ဆောင်သော အစ္စလာမ် သာသနာပေါ်ထွန်းလာပြီ၊ မိစ္ဆာတရားကို မက်မောနေသူများအတွက် အဆုံးသတ်ရန်မှာ အချိန်နီးကပ်လာပြီဟု ဖြစ်ပေသည်။ (၂) လ သည် ပင်မပြုလင်ကြီးတစ်ခုမှ ကွဲခြမ်း ဖြာထွက်သွားသော ပြုလင်ငယ် ပြုလင်ရံတစ်ခု ဖြစ်သည်။ (၃) သို့မဟုတ် လ မျက်နှာပြင်တွင် ကွဲအက်ကြောင်းများ ရှိနေသည် ဟူသော အဓိပ္ပါယ်များကို ပေးပေသည်။

	သူတို့မတိုင်မှီ နူးဟ်၏ လူမျိုးသည်လည်း ငြင်းဆန်ခဲ့ပြီ။ သူတို့သည် ဝါ၏ အမှုတော်ဆောင်အား ငြင်းဆန်၍ “အရူး” ဟု ဆိုကြ၏။ ထို့နောက် မောင်းထုတ်၏။
၁၀။	فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ သူက ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ “တပည့်တော်အား အနိုင်ကျင့်ကြပါပြီ၊ တပည့်တော်အား ကူညီတော်မူပါ။” ဟု ဆုတောင်း၏။
၁၁။	فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾ သို့ဖြင့် ငါသည် ကောင်းကင်တံခါးကို ဖွင့်လျက် မိုးရေများကို သွန်းချစေ၏။
၁၂။	وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاء عَلَى أَمْرٍ قَدْ فُدِرَ ﴿١٢﴾ ထို့နောက် ကမ္ဘာမြေမှ စမ်းချောင်းများကို စီးထွက်စေတော်မူ၏။ စီမံထားသည့် စည်းချိန်အတိုင်း ရေများကို ခင်းကျင်းပေါင်းဆုံ စေတော်မူ၏။
၁၃။ ☆ ၁၁:၄၀	وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ ထို့နောက် သစ်သားများ သပ်စို့များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အရာပေါ်သို့ သူ့အား တင်ပေးတော်မူ၏။ ☆
၁၄။	تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاء لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ ၎င်းသည် ဝါ၏ မျက်မှောက်တော်၌ စီးမြောနေစေ၍- ဖုံးကွယ်ခဲ့သူတို့အတွက် အစားပေးလိုက်၏။
၁၅။	وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ မုချပင် ထို၌ နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ရပ် ကျန်ရှိစေ၏။ သို့သော် သတိရသူ ရှိလေသလော။
၁၆။	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ ငါ ပြဌာန်းသော ဝင်ကြွေး၊ သတိပေးချက်သည် မည်သို့ ရှိလေသနည်း။
၁၇။	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾ ငါသည် ကုန်အံ့အား သတိရသူတို့အတွက် မုချ လွယ်ကူစေ၏။ သို့သော် နှလုံးပိုက်သူ ရှိလေသလော။
၁၈။	كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ အာဒံတို့လည်း ငြင်းဆန်ခဲ့ပြီ။ သို့ဖြင့် ငါပြဌာန်းသော ဝင်ကြွေး သတိပေးချက်သည် မည်သို့ ရှိလေသနည်း။
၁၉။	إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ ဧကန်ပင် ငါသည် ဖျက်အားကောင်းသော လေကို သူတို့ အပေါ်သို့ ကံကြီးဆိုးသော နေ့ကာလ၌ စေစားခဲ့ပြီ။
၂၀။	تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ ၎င်းသည် စွန်ပလွံပင်စည်အား ဖျက်ဆီးဖြတ်တောက်သကဲ့သို့ လူသားတို့အား လွင့်စင်သွားစေ၏။
၂၁။	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ ငါပြဌာန်းသော ဝင်ကြွေး သတိပေးချက်သည် မည်သို့ ရှိလေသနည်း။
၂၂။	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ ငါသည် ကုန်အံ့အား သတိရသူတို့အတွက် မုချ လွယ်ကူစေ၏။ သို့သော် နှလုံးပိုက်သူ ရှိလေသလော။
၂၃။	كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾

	သမု-တ်တို့သည်လည်း သတိပေးချက်ကို ငြင်းဆန်ခဲ့ကြပြီ။
၂၄။	فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾ သူတို့က ပြောကြသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့အထဲမှ လူသားတစ်ဦးမျှသာ- သူ့နောက်ကို လိုက်သင့်သလော။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လမ်းလွဲခြင်းနှင့် စိတ်မွန်းကြပ်ခြင်းသို့ ဆိုက်နိုင်၏။-
၂၅။	أُولَئِكَ الذُّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿٢٥﴾ ကျွန်ုပ်တို့အနက် သူ့ကိုသာ သတိပေးတရားတော် ဆိုက်မြိုက်စေသလော၊ အမှန်မှာ သူသည် မောက်မာသော ငြင်းဆန် သူသာ ဖြစ်၏။” ဟု ဖြစ်၏။ ^{၁၀၀၈}
၂၆။	سَيَعْلَمُونَ عَدَا مَنِ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴿٢٦﴾ မည်သူသည် မောက်မာသော ငြင်းဆန်သူ ဖြစ်ကြောင်း မနက်ဖြန်နေ့၌ သိရလေလတ္တံ့။
၂၇။	إِنَّا مُرْسَلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ သူတို့အား စမ်းသပ်ရန် ငါသည် ကုလားအုပ်အား* သူတို့ထံသို့ စေစားတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့အား စောင့်ကြည့် နေလော့၊ သည်းခံခြင်းရှိလော့။
၂၈။	وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ သူတို့ချင်းကြား ^{၁၀၀၉} ရေကို ခွဲဝေရမည်ဟု သတင်းဆင့်ပြန်လော့၊ သောက်ရေဝေစု ကိုယ်စီသည် အာရုံစိုက်ခံရလတ္တံ့။
၂၉။	فَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ သို့ဖြင့် သူတို့၏ အပေါ်အပေါင်းများကို ခေါ်၍ သူသည် တစ်ခေါက်ကြောကို လှီးဖြတ်လိုက်၏။
၃၀။	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٣٠﴾ ငါပြဌာန်းသော ဝင်ကြွေး သတိပေးချက်သည် မည်သို့ ရှိလေသနည်း။
၃၁။	إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ ငါသည် သူတို့ထံသို့ တုန်ဟီးသံကြီး တစ်ခုကို စေစားလိုက်၏။ စုဆောင်းဆောက်လုပ်သူ စုထားသော သစ်ရွက်ခြောက် များ ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရ၏။
၃၂။	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ ငါသည် ကုန်အံ့အား သတိရသူတို့အတွက် မုချ လွယ်ကူစေ၏။ သို့သော် နှလုံးပိုက်သူ ရှိလေသလော။
၃၃။	كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُّوطٍ بِالنُّذْرِ ﴿٣٣﴾ လု-တ်၏ လူမျိုးတို့သည်လည်း သတိပေးချက်ကို ငြင်းဆန်ခဲ့ကြပြီ။
၃၄။	إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحْرِ ﴿٣٤﴾ ငါသည် သူတို့အပေါ်သို့ ကျောက်မုန်တိုင်းကို စေစားပြီ။ သို့သော် လု(တ်)၏ ဝိုင်းသားတို့မှာ ထိုမှကင်း၏။ ငါသည် သူတို့

(၁၀၀၈) ဤသုတ်တော်မှ မောက်မာသော ငြင်းဆန်သူ ဆိုသည်မှာ မိရိုးဖလာဝါဒအား လက်မခံသောကြောင့် စွပ်စွဲခြင်း ဖြစ်သည်။
(၁၀၀၉) ဤသုတ်တော်တွင် သူတို့နှင့် ကုလားမအကြားကို **بَيْنَهُمْ** ဘိုင်းယံနဟွမ် သူတို့ချင်းကြားဟု ဆိုထားသောကြောင့် ကုလားအုပ်မ ဆိုသည်မှာ လူအသင်းအဖွဲ့တစ်ခုအား ကိုယ်စားပြု ပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ် ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို သောက်ရေကိုယ်စီသည် အာရုံစိုက်ခံရလတ္တံ့ ဟူသော စကားက ခိုင်လုံစေပေသည်။ ကုလားအုပ် တိရိစ္ဆာန် တစ်ကောင် ဖြစ်လျှင် မည်သို့ အာရုံစိုက်သော စိတ်ရှိလိမ့်မည်နည်း။ (၇:၇၃) တွင်ကြည့်ပါ။

	အား အာရုံတက်မတိုင်မှီ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။
၃၅။	نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿ ငါ၏ ထံတော်မှ ဂုဏ်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ ကျေးဇူးသိသူတို့အား ယင်းသို့ အစားပေးတော်မူ၏။
၃၆။	وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿ သူသည် ငါ၏ သုတ်ငင်မှုကြီးကို သူတို့အား သတိပေးသော် သူတို့က သတိပေးချက်အား အချေအတင်ပြုကြ၏။
၃၇။	وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿ သူတို့သည် သူက ဧည့်သည်များအား စွန့်ခွဲရန် အားတိုက်ကြိုးပမ်းကြ၏။ သို့သော် ငါအရှင်က သူတို့၏ မျက်စိများကို မမြင်စေရန်ပြုလိုက်၏။ သို့ဖြင့် ငါ ပြဋ္ဌာန်းသော ဝင့်ကြွေးနှင့် သတိပေးချက်ကို မြည်းစမ်းစေ၏။
၃၈။	وَلَقَدْ صَبَبَهِمْ بُكَرَّةً عَذَابٍ مُّسْتَقَرًّا ﴿ ဖြေရှင်းရမည့် ဝင့်ကြွေးသည် နံနက်ပိုင်း၌ သူတို့အား ထိသက်လေပြီ။
၃၉။	فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿ ငါ ပြဋ္ဌာန်းသော ဝင့်ကြွေးနှင့် သတိပေးချက်ကို မြည်းစမ်းကြလော့။
၄၀။	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿ ငါသည် ကုန်အံအား သတိရသူတို့အတွက် မုချ လွယ်ကူစေ၏။ သို့သော် နှလုံးပိုက်သူ ရှိလေသလော။
၄၁။	وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿ ဖာရိုးမင်းဆက်ထံသို့လည်း သတိပေးချက်သည် မုချ ရောက်ခဲ့ပြီ။
၄၂။	كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿ သူတို့သည် ငါ၏ သုတ္တန်များကို ငြင်းဆန်ကြ၏။ သို့ဖြင့် ငါသည် သူတို့အား အားကောင်း စည်းပြတ်သော သုတ်ငင်ခြင်းဖြင့် သုတ်ငင်တော်မူပြီ။
၄၃။	أَكْفَأُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿ သင်တို့သည် ထိုသူများထက် ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ ဖုံးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြသလော၊ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ကျမ်းစာပါ ကင်းလွတ်ခွင့်ကို ရထားကြသလော။
၄၄။	أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿ သို့မဟုတ် “ကျွန်ုပ်တို့သည် အောင်ပွဲရ တပ်ပေါင်းစု ဖြစ်သည်” ဟု ဆိုကြသလော။
၄၅။	سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿ ထိုတပ်ပေါင်းစုသည် စစ်လှန်ခြင်းခံရလတ္တံ့၊ ၎င်းတို့သည် လှည့်၍ ဆုတ်ပြေးရလတ္တံ့။
၄၆။	بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَأَمْرٌ ﴿ အချိန်နာရီသည် ၎င်းတို့အတွက် ကတိတော်ဖြစ်၏။ အချိန်နာရီသည် ၎င်းတို့အား အထိနာ ဆုံးရှုံးစေလတ္တံ့။
၄၇။	إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿ ကေနပ်ပင် ရာဇဝတ်ကောင်တို့သည် လမ်းလွဲခြင်းနှင့် ကျက်ကျက်တောက် အပူထဲ၌ ရှိ၏။

၄၈။	<p style="text-align: right;">يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ نُورًا مَسًّا سَقَرًا ﴿٤٨﴾</p> <p>၎င်းတို့အား အပူမီးထဲသို့ မျက်နှာ ဦးဖောက် ဆွဲချသော နေ့ကာလ၌ ငရဲ၏ ထိသက်ခြင်းကို မြည်းစေလတ္တံ့။</p>
၄၉။	<p style="text-align: right;">إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾</p> <p>ကေန်ပင် ငါအရှင်၏ ဖြစ်တည်စေမှုတိုင်းသည် စည်းချိန်တစ်ကျ ဖြစ်စေ၏။</p>
၅၀။	<p style="text-align: right;">وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾</p> <p>ငါအရှင်၏ စီမံချက်သည် တစ်သမတ်တည်းဖြစ်၍၊ မျက်စိတစ်မှိတ်တွင် အတည်ဖြစ်၏။</p>
၅၁။	<p style="text-align: right;">وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٥١﴾</p> <p>မုချပင် သင်တို့၏ ဖက်စပ်အပေါ်တို့ကို တိမ်ကောစေခဲ့ပြီ၊ သို့တိုင် နှလုံးပိုက်သူ ရှိလေသလော။</p>
၅၂။	<p style="text-align: right;">وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾</p> <p>သူတို့၏ ကျင့်ကြံလေသမျှသည် အခန်းကဏ္ဍများဖြင့် ရှိနေ၏။^{၁၀၂}</p>
၅၃။	<p style="text-align: right;">وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَظَرٌّ ﴿٥٣﴾</p> <p>ငယ်သည်မဟူ ကြီးသည်မခြား ကိုယ်စီ မှတ်တမ်းတင်ထား၏။</p>
၅၄။	<p style="text-align: right;">إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾</p> <p>ကေန်ပင် စည်းစောင့်သူများသည် ဥယျာဉ်များ မြစ်ချောင်းများဖြင့်-</p>
၅၅။	<p style="text-align: right;">فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾</p> <p>ဖြောင့်မှန်သော ထိုင်ခုံများဖြင့်^{၁၀၂} စည်းချိန်ချမှတ်သော အရှင်သခင်၏ အပါးတော်မြဲများ ဖြစ်လတ္တံ့။</p>

(၁၀၂) ဇဘူးရမ် ဆိုသည်မှာ အခန်းကဏ္ဍလိုက် ရေးမှတ်ထားသော ကျမ်းငယ်များ ဖြစ်ပေသည်။ လူသားတစ်ဦး၏ ကျင့်ကြံမှုများကို အမျိုးအစား ခွဲ၍ မှတ်တမ်းရှိနေခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။

(၁၀၂) ဤဝါကျတွင် သုံးသော ထိုင်ခုံများ ဆိုသည်မှာ ထည်ထည်ဝါဝါပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသော လွှတ်တော်အမတ်နေရာများကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ တနည်း အားဖြင့် ပရမတ်ဘုရားရှင် ချမှတ်သော စည်းကမ်းနည်းလမ်းကို ဖြောင့်မှန်စွာ ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသူများ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို အရေးအရာသည် သေပြီးသည်၏ နောက်မှဟု မဆိုလိုပေ။